

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615010173
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8615010173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.06.2016, v trestnej veci obž. Q. V. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/125/2015 zo dňa 20.11.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovanému Q. V., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom W. R. č. XXXX/XX, B.

u k l a d á:

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obž. Q. V. za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31.07.2014 v bližšie nezistenom čase v predajni P. B., s.r.o., Svidník na ulici B. S.. XXX/X vo Svidníku, uzatvoril so spoločnosťou E. B., a.s., W. X, A. zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXXXXXX na nákup elektroniky zn. Panasonic, Led TX-L39B6E, Philips DVD2880/58, Philips HC3410 a Philips MC151/12 v celkovej predajnej cene 518,90 eura pričom pri uzatváraní zmluvy uviedol, že je zamestnancom firmy F. S., s.r.o., B. a dosahuje čistý mesačný príjem 535 eur, hoci v skutočnosti nikde nepracoval, uhradil akontáciu vo výške 50 eur a zaviazal sa úver splatiť v dvadsiatich štyroch mesačných splátkach vo výške 26,13 eur počnúc dňom 15.9.2014, avšak následne neuhradil žiadnu splátku, čím uvedenú spoločnosť poškodil o sumu najmenej 468,90 eura.

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. B., a.s., W. X, A., škodu vo výške 489,42 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný, avšak len čo do výroku o treste, odvolanie, v písomných dôvodoch ktorého namietal, že uložený trest je neprimerane prísny. V súčasnej dobe sa stará o 13 detí a na jar 2016 s manželkou očakávajú prírastok do rodiny. Vo výkone trestu pritom nebol už takmer 8 rokov. O svoju rodinu sa stará najlepšie ako vie a ak by nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, jeho manželka sama starostlivosť o rodinu nezvládne. Uložením trestu domáceho väzenia by aj naďalej dokázal zabezpečovať starostlivosť o svoju rodinu, nedošlo by k narušeniu rodinných väzieb, dokázal by naďalej chodiť do práce a nahradiť poškodenému škodu. Zároveň poukázal na to, že trestným rozkazom v prejednávanej veci mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov proti ktorému podal odpor, a hoci nedošlo k zmene skutkového a právneho stavu, napadnutým rozsudkom mu bol uložený vyšší trest, čo ale nezodpovedá kritériám zákonnosti a spravodlivosti. V podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám obžalovanému uložil alternatívny trest domáceho väzenia.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmal len obžalovaným napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní zistil nasledovné skutočnosti.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na motív konania obžalovaného, jeho doterajší život a pomery, stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, skutočnosť, že obžalovaný spáchal prejednávaný majetkový trestný čin v čase podmieneného odsúdenia, a to 10 mesiacov po právoplatnosti trestného rozkazu. Pritom bol v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody a vo všetkých prípadoch išlo o majetkové trestné činy. Ako poľahčujúce okolnosti vyhodnotil zistenia, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a pri jeho objasňovaní napomáhal. Naopak za priťažujúcu považoval okolnosť, že obžalovaný už v minulosti bol odsúdený. Na základe uvedeného potom uzavrel, že u obžalovaného napriek jeho osobným pomerom účel trestu možno dosiahnuť len trestom, ktorý obžalovanému uložil.

So závermi súdu prvého stupňa však nie je možné plne súhlasiť.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu priznal a jeho spáchanie oľutoval, čím vznikla poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Tr. zák.

Krajský súd síce nezistil žiadne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zák., t.j. napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, no nakoľko odvolanie nebolo podané prokurátorom v neprospech obžalovaného, nebolo možné meniť výrok o treste v neprospech obžalovaného (§ 322 ods. 3 druhá veta Tr. por.). Je potrebné zdôrazniť, že priznanie tejto okolnosti, podľa názoru krajského súdu, vyžaduje osobitnú aktivitu zo strany obžalovaného presahujúcu rámec bežnej spolupráce spočívajúcu napr. v označení dôkazov, alebo ďalších páchatelov trestného činu, ktoré by orgány činné v trestnom konaní bez pričinenia obžalovaného nezistili, či neodhalili, pričom samotné priznanie spojené s prejavom ľútosti je zahrnuté pod ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák.

Vychádzajúc z odpisu z registra trestov je nutné konštatovať, že obžalovaný spáchal prejednávany prečin v skúšobnej dobe štyroch rokov uloženej trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/40/2013 zo dňa 25.04.2013, ktorým mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu, a ktorým bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/17/2013 zo dňa 11.02.2013, právoplatnom 26.02.2013, ktorým bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. Spáchaním úmyselného prečinu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej za spáchanie iných úmyselných trestných činov bolo v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. vylúčené ukladať trest odňatia slobody spojený s podmieneným odkladom jeho výkonu. Toto odsúdenie teda krajský súd nevyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť, pretože by to znamenalo opätovné zohľadnenie (pričítanie) tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného.

Za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. však krajský súd považoval nezahladené odsúdenia obžalovaného, ku ktorým došlo pred začatím plynutia skúšobnej doby, počas plynutia ktorej spáchal prejednávany prečin. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že obžalovaný najprv vykonal 21.12.1996 trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov v prvej nápravno-výchovnej skupine uloženej mu za trestný čin výtržníctvo podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a ublíženie na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2T/170/1995. Trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/154/2005 zo dňa 15.06.2005 mimo za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák. vykonal 13.12.2007. Za trestný čin výtržníctvo podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a ublíženie na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/165/2004 zo dňa 20.08.2004, za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/360/2005 zo dňa 09.01.2006 a za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/205/2006 zo dňa 12.10.2006, bol odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, no z ich výkonu bol podmienne prepustený 06.05.2008.

Výrazná trestná minulosť obžalovaného ho kvalifikuje ako špeciálneho recidivistu, ktorý doposiaľ preukázal výraznú náchylnosť na páchanie najmä majetkovej trestnej činnosti. Tieto skutočnosti presvedčili aj krajský súd o tom, že jediným zákonným a primeraným druhom trestu je v danom prípade trest odňatia slobody, a to jeho nepodmienečný výkon. To vylučuje záver, že by účel trestu mohol byť dosiahnutý miernejšími prostriedkami Trestného zákona, teda ukladaním a výkonom tzv. alternatívnych trestov napr. trestu domáceho väzenia.

Pomer poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l), n) Tr. zák. oproti priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m) Tr. zák. u obžalovaného prevažoval, a preto bolo nevyhnutné zákonom stanovenú trestnú sadzbu uvedenú v § 222 ods. 1 Tr. zák. (1 rok až 5 rokov) upraviť postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., teda znížiť hornú hranicu uvedenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou spomínanej trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Tr. zák.), t.j. na úroveň od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov.

Zohľadňujúc účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák. v súlade s § 34 ods. 4 Tr. zák. krajský súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho rodinné a osobné pomery a možnosť jeho nápravy a tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie za postačujúci považoval trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, teda trest pri spodnej hranici trestnej sadzby. V tomto smere treba prisvedčiť odvolateľovi, že oproti stavu v čase vydania trestného rozkazu skutočne nedošlo k zmene skutkového stavu v neprospech obžalovaného, naopak v prospech by bolo snáď vhodne vyhodnotiť vyhlásenie obžalovaného, že je vinný v konaní pred súdom, pokiaľ ide o niektoré zo zákonných hľadísk určujúcich výmeru trestu. Preto, ak súd prvého stupňa trestným rozkazom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nemal dôvod meniť toto svoje rozhodnutie.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, aj krajský súd ho, aplikujúc ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný